

at beholde Sognefogedinstitutionen, maa man lade den være en reen og klar Politibestilling, men ikke sammenblende den med det Communale. For den Tid, der er tilbage indtil Retspleiens Omordning, faae vi sagtens at beholde den. Jeg veed nu vel, at det er en gammel Praxis, en Levning fra den gamle Cancellitid, at Amtsraadene bruge Sognefogderne, naar de corresponderer med de forskjellige Communer eller med private Mænd igjennem Politimesteren, som meddelede Afskrifter af Amtsraadenes Beslutning, hvilke Sognefogderne have at meddele: de Paaagjældende, men det er en gammel Cancelliforretning, som efterhaanden maa falde bort, og som endnu kun bruges enkelte Steder. — Jeg skal ikke gaae videre ind paa dette Lovudkast, men jeg maa dog endnu bemærke, at jeg er enig med den næstfølgende ærede Tale (C. Christensen) med Hensyn til § 7. Jeg troer, at de fleste Sognefogder hellere vilde tjene uden Løn end tage imod den Løn, der her bydes. Det er ikke alene Reisen, Veilængden fra og til de forskjellige Politimestre, der bevirker det største Arbejde, men det maa fornemmelig være deres Politibestilling, forsaavidt de egne sig til at udføre en saadan i Communen, som optager deres Tid, og de Forretninger, der paalægges dem af Herredsfogden. Det kan hændes, at Sognefogden boer meget nær ved sin Politimester, men forøvrigt har et meget vidtløftigt District, og i saa Fald faaer han, skjøndt han har mange Forretninger, næsten ingen Lønning, medens en anden kan boe fjernt fra Politimesteren, men dog have det nogenlunde mageligt, fordi han har et lille District; han kan faae mange Tomarker, fordi hans Veilængde ikke er saa kort. Her staaer heller ikke, hvem der skal udrede disse Tomarker, om de skulle udredes af Politikassen eller af Veikassen. Dersom man ikke vil give Sognefogden en mere anstændig Rejsegodtgjørelse, forsaavidt dette ellers er den rigtige Maade at lønne ham paa, troer jeg, at hans Bestilling hellere maa være ulønnet. — Jeg skal nu ikke udtale mig videre herom, thi Interessen for at tale og Interessen for at høre kan, som sagt, ikke være saa overordentlig stor.

S. Sage: Ja, jeg troer virkelig, at den sidste ærede Tale har fudskommen Ret i, at Interessen for at tale og ligeledes Interessen for at høre ikke kan være stor paa dette Sagens Trin, da vi iforveien vide, at Loven ikke kan blive vedtagen. Jeg vil derfor henstille til de ærede Forslagsstillere, om de virkelig vilde fastholde, at vi skulle komme til at stemme over dette Lovforslag. Dersom vi skulle gaae nærmere ind derpaa, kan jeg ikke nægte, at jeg vilde have afskillige Indvendinger at gjøre mod de forskjellige Bestemmelser, som her findes. Det er med fuld Frihed gjort gjældende, at Sognefogdernes Virksomhed som kommunale Bestillingsmænd er i høi Grad indskrænket deels ved Veiløvene, deels ved Communalløven, og dog finde vi her i § 1, at Sognefogderne skulle ansættes efter Indstilling af Sogneraadene. Nu vilde det dog være mærkværdigt, at man, idet man tager de kommunale Forretninger fra dem og væsentlig giver dem Politiforretninger, i samme Dieblit skulde lade Sogneraadene faae en saa væsentlig Indflydelse paa deres Ansættelse. (Se i Mem.: Det er en Feiltagelse; det staaer der ikke i § 1!) Ja, det er i § 2, at det staaer; der staaer nemlig: „De bekliffes af Amtmanden efter Forslag af vedkommende Sogneraad.“ Der er ikke Tvivl om, at det er Meningen med Lovforslaget, at Sogneraadene skulle have en meget væsentlig Indflydelse paa deres Valg. De Herrer vilde, hvis De med Opmærksomhed have læst de Lovforslag, jeg havde tilladt mig i Begyndelsen af Sessionen at fremlægge, see, at jeg ingenlunde er for at bevare Lønnede Sognefogder, og at jeg tilfulde erkjender, at deres hele Stilling er bleven forandret, men at man tillige, naar man vil gaae over til at have ulønnede Mænd til at staae Politiet bi, maa have et større Antal af disse Mænd i hvert Sogn, som med større Eftertryk, end Sognefogderne nu ere istand til, kunne yde Politimyndighederne Bistand, men det staaer virkelig i saa nær og nødvendig Forbindelse med hele den nye Politiforretning, at det i mine Tanker vilde være i høi Grad urigtigt, at man fortør en saadan Omordning vilde gaae ind paa Forandring af hele denne Institution. Om